

A „KELET” előfizetési díja:
 vidékre postán vagy helyben házhoz hordva
 Egész évre 16 frt.
 Félévre 8 „
 Negyedévre 4 „
 Egy óra helyben 1 frt 50 kr.
 Egyes szám ára 7 kr.

Megjelenik a „Kelet” mindennap, az ünnepeket követő napok kivételével;

Szerkesztői szállítás:
 Főter 4-ik szám hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzandók.

A mi muszkáink.

Románia nem létezik ma már.
 Bukarest, mint oláh város, melyben az a kormány lakik, a mely egy tal lencsésért eladta népét, talán nem lesz érintve az orosz invasio által.

Ennyi kegyelmet a kormány megérdemelt.

Hogy is szenvedne az eladó, hisz az eladottnak kell minden fájdalmát és utó csapásait a vásár üzletnek kiállania.

Románia nem létezik ma már, a muszka barátság föjtőlag érzeteti hatalmát s e kis nép ki van fosztva és üldözve saját földén.

Hol van tehát az ultrák támasza? Hol van a hatalom, az ország s a nép, melylyel bennünket mindannyiszor fenyegettek?

Ott van az ország, ott van a nép, az orosz még nem is annectálta s már is orosz a tisztviselő, a nyelv; már is orosz beszéd járja minden irányban!

Menjenek és csináljanak nemzeti és nyelv kérdést ott.

S nálunk az ultrák sajtója, a brassói bolondok még diadalmát várják a muszka fegyvereknek, Vannak nálunk többen, a kik nyomorult izgága sajtójukban a muszka nemeslelkűséget és szabadságérzetet kürtölk. Vannak, a kik jogosnak mondják e harczot, melyet a jogtiprás, a nyomorult hódítási vágy és tulterjeszkedési óhaj támasztott.

Többen vannak nálunk — olvashatjuk és hallhatjuk szótában — a kik aláadják magukat a muszka kancsukának és bízni tudnak annak jogérzetében.

A muszka jogérzete koldust, szolgát csinált a lengyelből; barmot a beszarábiai románból, és rabszolgát fog csinálni Románia polgáraiból.

Álljon elő valaki Romániában és mondja, hogy vérről szerzett kenyerét oda nem adja a kozáknak és nem fog hallgatni a muszka parancsra? Álljon elő valaki abból a szabad népből és nyilvánítsa ki, hogy a muszka rabló módra jött be határaiba és pusztítja azokat! merjen valaki szembeszállni a kozákkal, midőn falat kenyerét elrabolja és mondja, hogy az az övé — meglátandja, mi az a muszka jogérzet; mi az a muszka szabadság.

És mégis vannak nálunk, a kik diadalmát óhajítják a muszka fegyvereknek és propagandát csinálnak a muszka eszméknek.

Ok azok, a kik mindig fészkelődtek, a kik szövötteknek a pokol rémséges alakjával, csak velünk nem.

A „KELET” TÁRCZÁJA.

LA ROCHE GRÓF

Regény.

IRTA:

SAND GEORGE.

Első rész.

II.

(Folytatás).

Tudományos ismereteimmel is ily formán állt a dolog. Otthon a háznál folyt nevelésem, nevelőm egy pap volt. Könnyen és szorgalommal tanuliam, s tanulmányaimat körül belől épp oly gyorsan s épp oly jól végeztem be mintha valamely tanoda növendéke lettem volna. Beszélhetek előttem a legkomolyabb tárgyu dolgokról, hozzászólhattam a nélkül, hogy zavarba jöjje; de általános neveltetésemből szándékosan ki lévőm zárva mind az, mi kedélyemet élénkbe igzalomba hozhatná, vagy mélyebb következtetésekre adhatna alkalmat, éppen semmit sem értettem a bölcselmi feltevésekhez, s nem sok fogalmam volt az irodalomból és történelemtől.

Most nem sokára a való élettel való megküzdendő, a nélkül, hogy képzetem is lenne annak mi voltáról, és ha az az ember vált volna nekem, minőt képezni véltek, bizonyos csakhamar áldozatul esem kasztom előlételeinek s tevélységeinek, az egészen kívül esem korszakom keretén vagy pedig keserű csalódásoknak s kiábrándulásnak leszek kitéve.

Sajnáljuk őket és sajnáljuk őket, hogy midőn közel fogható bizonyítékát vehetnek tévedésüknek; midőn láthatnák Románia önállóságát letiporva; ez ország virágzását szétlulva, ép akkor iparkodnak honfitársaiakat a muszka becsületéről meggyőzni.

Itt nem lehet lelkiismeret, hiányzik itt a jóakarát a nép és ország iránt.

Magasztalni egy oly népet, mely saját népetet teszi tönkre; diadalt kívánni ama fegyvereknek, melyek saját országom romjain hatalmukat akarják megalapítani, oly tény, mely józan eszet és lelkiismeretet nem tételizhet fel.

Ha egyes ember ily eszméknek mégis hódolni képes, menjen vivjon értők, harczoljon karjával és hozzon áldozatot vörével.

Menjenek és a muszka táborban megismerendik a muszkát.

De az ellen tiltakoznunk kell és hatalmas ovatiót kell emelnünk, hogy ily eszméket valaki nálunk terjesztessen; megmegtévezésére törekedjék saját testvéreinek és azokat veszélybe döntse.

A ki muszka ez ország földén, menjen és legyen muszka, vegye nyakába az orosz jármot; huzza a zsarnokság, a jogtiprás szeret, de hagyjon békét a tanulatlan és járatlan polgárnak, a ki nem ismeri a helyzetet és célját a muszka viadalnak.

Amicus.

— Az országgyűlési szabadelvű-párt vasárnapi értekezletén folytatott a grámügyi tjavaslat tárgyalása.

A gyám és gondnokságról szóló I. rész általánosságban elfogadtatván, megkezdett a szakaszonként való tárgyalás.

A kiskorúakról szóló fejezet a 33. §-ig a közigazgatási bizottság szövegezése szerint elfogadtatott a 34—35. §§-ból álló II. fejezet is.

A III. fejezet 62. §-ában a gyámságtól való indokolatlan vonakodásra a bírság maximuma 1000 frtől 200 frtra szállítottatott le.

A IV. fejezet a 95. §-ig észrevétel nélkül elfogadtatott.

Ezután az értekezlet véget ért. A tárgyalás a hétfői értekezleten folytatottatott.

— A kiegyezési törvényjavaslatok előleges tárgyalása végett az osztrák parlament részről kijelölve vannak s valószínűleg meg is választatnak a baloldaltól: Carneri, Demel, Dumba Giskra, Gomperz, Herbst, Klier, Mises, Neuworth, Plener, Suesz, Vidulich, Wolfrum; a haladó-pártból Corini, Fux, Heilsberg, Kopp, Klinkosch, Magg, Menger, Raskavetz, Schaub, Seutter, Skene, Sturm,

Szerencsémre a bennem rejtő élénk tudvány s bizonyos néma küzdelem megszokása, az unalom és neveltetésem egyoldalú merevsége ellen, oda hangoltak, hogy mindent mint új életemhez tartozó, s azzal egybefüggő dolgot nyugodtan, jó kedvvel fogadjak.

Élénkiséget, heves felfolbanásaimat, gyakran magamba folytattam, félve anyámtól, kinek folytonos szomorúsága szent volt előttem, s leigázva tartá lelkemet.

Volt tehát bennem az erély bizonyos neme, de melynek magam sem bírtam egészen tudatával, s legtöbbször úgy vélekedtem, hogy szerencsétlen szervezeti hiány az nálam. Mit használt az, gondoltam magamban, tagjaimban az érz, lekembem lángzó szenvedélyt érezni, ha az ész szava elítéli mindazt, minem türelem és önmegadás? Igaz, hogy úgy érzem, mintha meg kellene fullnom, de alkalmasint lélekző szerveim igen kitágultak arra, hogy beérjék oly kevés léggel, mennyi a sors által az emberi tudónak ki van mérve.

Mindezek mellett, nagyon kevés voltam vallásos. Anyám, ki maga volt a fedhetetlenség s kit mégis annyira levert ez örökkön tartó fájdalom, úgy tűnt fel előttem mintkegyetlenül sujtott áldozata ama gondviselésnek, melyhez ő oly gyakran fohászodott, a nélkül, hogy enyhületet látszanék reményleni.

Egy jobb, boldogabb világ előképzete, melyre igényt látszék tartani, a nélkül, hogy nyugalmat találjon a gondolatban, rajta elkövetett csalás hatását tette reám. Szóval minden inkább az anyagiasság felé vonzott, s egyedül annak érzetén valódi szükségét, hogy kielégítem szenvedélyeimet.

AZ ÉRTÉKESB CZIKKEK DIJAZTATNAK.
 Kéziratok nem adatnak vissza.

A háboru.

A törökök és románok.

A nagyvezérnek egy sürgönye, melyet mult hó 23-án intézett a román fejedelemhez, így szól: Mivel Oroszország készlődéseit a háborút előre látják, a portai párisi szerződés és az 1858. augusztus 19-iki egyezmény értelmében felhívja Romániát, hogy Törökországgal egyetértésben oly rendszabályokat fogantatson, melyek az invasiót visszautasítsák. Feleletet várunk, hogy a dunai hadsereg fővezérének, kivel a román hatóságok érintkezni fognak, utasításokat adhassunk.

Cogalniceanu felelete a nagyvezér e sürgönyére így hangzott: A végrehajtó kormány nem nyilatkozhatik, miután egyedül a parlamentnek van joga eldönteni, hogy Románia kilépjen-e a részvétel által semlegességéből, melyet a porta és a hatalmak ajánlottak.

A nagyvezérnek egy későbbi sürgönye a fejedelemhez ezeket mondja: Oroszország a háborút megizente; a porta számít arra, hogy Románia azon elvek szerint fog cselekedni, melyek a fejedelemség Törökországgal összefüggő kötelekből erednek.

A nagyvezérnek egy későbbi sürgönye a fejedelemhez ezeket mondja: Oroszország a háborút megizente; a porta számít arra, hogy Románia azon elvek szerint fog cselekedni, melyek a fejedelemség Törökországgal összefüggő kötelekből erednek.

A nagyvezérnek egy későbbi sürgönye a fejedelemhez ezeket mondja: Oroszország a háborút megizente; a porta számít arra, hogy Románia azon elvek szerint fog cselekedni, melyek a fejedelemség Törökországgal összefüggő kötelekből erednek.

A nagyvezérnek egy későbbi sürgönye a fejedelemhez ezeket mondja: Oroszország a háborút megizente; a porta számít arra, hogy Románia azon elvek szerint fog cselekedni, melyek a fejedelemség Törökországgal összefüggő kötelekből erednek.

A nagyvezérnek egy későbbi sürgönye a fejedelemhez ezeket mondja: Oroszország a háborút megizente; a porta számít arra, hogy Románia azon elvek szerint fog cselekedni, melyek a fejedelemség Törökországgal összefüggő kötelekből erednek.

A nagyvezérnek egy későbbi sürgönye a fejedelemhez ezeket mondja: Oroszország a háborút megizente; a porta számít arra, hogy Románia azon elvek szerint fog cselekedni, melyek a fejedelemség Törökországgal összefüggő kötelekből erednek.

A nagyvezérnek egy későbbi sürgönye a fejedelemhez ezeket mondja: Oroszország a háborút megizente; a porta számít arra, hogy Románia azon elvek szerint fog cselekedni, melyek a fejedelemség Törökországgal összefüggő kötelekből erednek.

A nagyvezérnek egy későbbi sürgönye a fejedelemhez ezeket mondja: Oroszország a háborút megizente; a porta számít arra, hogy Románia azon elvek szerint fog cselekedni, melyek a fejedelemség Törökországgal összefüggő kötelekből erednek.

A nagyvezérnek egy későbbi sürgönye a fejedelemhez ezeket mondja: Oroszország a háborút megizente; a porta számít arra, hogy Románia azon elvek szerint fog cselekedni, melyek a fejedelemség Törökországgal összefüggő kötelekből erednek.

A nagyvezérnek egy későbbi sürgönye a fejedelemhez ezeket mondja: Oroszország a háborút megizente; a porta számít arra, hogy Románia azon elvek szerint fog cselekedni, melyek a fejedelemség Törökországgal összefüggő kötelekből erednek.

A nagyvezérnek egy későbbi sürgönye a fejedelemhez ezeket mondja: Oroszország a háborút megizente; a porta számít arra, hogy Románia azon elvek szerint fog cselekedni, melyek a fejedelemség Törökországgal összefüggő kötelekből erednek.

A nagyvezérnek egy későbbi sürgönye a fejedelemhez ezeket mondja: Oroszország a háborút megizente; a porta számít arra, hogy Románia azon elvek szerint fog cselekedni, melyek a fejedelemség Törökországgal összefüggő kötelekből erednek.

A nagyvezérnek egy későbbi sürgönye a fejedelemhez ezeket mondja: Oroszország a háborút megizente; a porta számít arra, hogy Románia azon elvek szerint fog cselekedni, melyek a fejedelemség Törökországgal összefüggő kötelekből erednek.

A nagyvezérnek egy későbbi sürgönye a fejedelemhez ezeket mondja: Oroszország a háborút megizente; a porta számít arra, hogy Románia azon elvek szerint fog cselekedni, melyek a fejedelemség Törökországgal összefüggő kötelekből erednek.

A nagyvezérnek egy későbbi sürgönye a fejedelemhez ezeket mondja: Oroszország a háborút megizente; a porta számít arra, hogy Románia azon elvek szerint fog cselekedni, melyek a fejedelemség Törökországgal összefüggő kötelekből erednek.

A nagyvezérnek egy későbbi sürgönye a fejedelemhez ezeket mondja: Oroszország a háborút megizente; a porta számít arra, hogy Románia azon elvek szerint fog cselekedni, melyek a fejedelemség Törökországgal összefüggő kötelekből erednek.

A nagyvezérnek egy későbbi sürgönye a fejedelemhez ezeket mondja: Oroszország a háborút megizente; a porta számít arra, hogy Románia azon elvek szerint fog cselekedni, melyek a fejedelemség Törökországgal összefüggő kötelekből erednek.

A nagyvezérnek egy későbbi sürgönye a fejedelemhez ezeket mondja: Oroszország a háborút megizente; a porta számít arra, hogy Románia azon elvek szerint fog cselekedni, melyek a fejedelemség Törökországgal összefüggő kötelekből erednek.

A nagyvezérnek egy későbbi sürgönye a fejedelemhez ezeket mondja: Oroszország a háborút megizente; a porta számít arra, hogy Románia azon elvek szerint fog cselekedni, melyek a fejedelemség Törökországgal összefüggő kötelekből erednek.

A nagyvezérnek egy későbbi sürgönye a fejedelemhez ezeket mondja: Oroszország a háborút megizente; a porta számít arra, hogy Románia azon elvek szerint fog cselekedni, melyek a fejedelemség Törökországgal összefüggő kötelekből erednek.

A nagyvezérnek egy későbbi sürgönye a fejedelemhez ezeket mondja: Oroszország a háborút megizente; a porta számít arra, hogy Románia azon elvek szerint fog cselekedni, melyek a fejedelemség Törökországgal összefüggő kötelekből erednek.

A nagyvezérnek egy későbbi sürgönye a fejedelemhez ezeket mondja: Oroszország a háborút megizente; a porta számít arra, hogy Románia azon elvek szerint fog cselekedni, melyek a fejedelemség Törökországgal összefüggő kötelekből erednek.

A nagyvezérnek egy későbbi sürgönye a fejedelemhez ezeket mondja: Oroszország a háborút megizente; a porta számít arra, hogy Románia azon elvek szerint fog cselekedni, melyek a fejedelemség Törökországgal összefüggő kötelekből erednek.

A nagyvezérnek egy későbbi sürgönye a fejedelemhez ezeket mondja: Oroszország a háborút megizente; a porta számít arra, hogy Románia azon elvek szerint fog cselekedni, melyek a fejedelemség Törökországgal összefüggő kötelekből erednek.

A nagyvezérnek egy későbbi sürgönye a fejedelemhez ezeket mondja: Oroszország a háborút megizente; a porta számít arra, hogy Románia azon elvek szerint fog cselekedni, melyek a fejedelemség Törökországgal összefüggő kötelekből erednek.

A nagyvezérnek egy későbbi sürgönye a fejedelemhez ezeket mondja: Oroszország a háborút megizente; a porta számít arra, hogy Románia azon elvek szerint fog cselekedni, melyek a fejedelemség Törökországgal összefüggő kötelekből erednek.

A nagyvezérnek egy későbbi sürgönye a fejedelemhez ezeket mondja: Oroszország a háborút megizente; a porta számít arra, hogy Románia azon elvek szerint fog cselekedni, melyek a fejedelemség Törökországgal összefüggő kötelekből erednek.

A nagyvezérnek egy későbbi sürgönye a fejedelemhez ezeket mondja: Oroszország a háborút megizente; a porta számít arra, hogy Románia azon elvek szerint fog cselekedni, melyek a fejedelemség Törökországgal összefüggő kötelekből erednek.

A nagyvezérnek egy későbbi sürgönye a fejedelemhez ezeket mondja: Oroszország a háborút megizente; a porta számít arra, hogy Románia azon elvek szerint fog cselekedni, melyek a fejedelemség Törökországgal összefüggő kötelekből erednek.

A nagyvezérnek egy későbbi sürgönye a fejedelemhez ezeket mondja: Oroszország a háborút megizente; a porta számít arra, hogy Románia azon elvek szerint fog cselekedni, melyek a fejedelemség Törökországgal összefüggő kötelekből erednek.

A nagyvezérnek egy későbbi sürgönye a fejedelemhez ezeket mondja: Oroszország a háborút megizente; a porta számít arra, hogy Románia azon elvek szerint fog cselekedni, melyek a fejedelemség Törökországgal összefüggő kötelekből erednek.

A nagyvezérnek egy későbbi sürgönye a fejedelemhez ezeket mondja: Oroszország a háborút megizente; a porta számít arra, hogy Románia azon elvek szerint fog cselekedni, melyek a fejedelemség Törökországgal összefüggő kötelekből erednek.

A nagyvezérnek egy későbbi sürgönye a fejedelemhez ezeket mondja: Oroszország a háborút megizente; a porta számít arra, hogy Románia azon elvek szerint fog cselekedni, melyek a fejedelemség Törökországgal összefüggő kötelekből erednek.

A nagyvezérnek egy későbbi sürgönye a fejedelemhez ezeket mondja: Oroszország a háborút megizente; a porta számít arra, hogy Románia azon elvek szerint fog cselekedni, melyek a fejedelemség Törökországgal összefüggő kötelekből erednek.

A nagyvezérnek egy későbbi sürgönye a fejedelemhez ezeket mondja: Oroszország a háborút megizente; a porta számít arra, hogy Románia azon elvek szerint fog cselekedni, melyek a fejedelemség Törökországgal összefüggő kötelekből erednek.

A nagyvezérnek egy későbbi sürgönye a fejedelemhez ezeket mondja: Oroszország a háborút megizente; a porta számít arra, hogy Románia azon elvek szerint fog cselekedni, melyek a fejedelemség Törökországgal összefüggő kötelekből erednek.

A nagyvezérnek egy későbbi sürgönye a fejedelemhez ezeket mondja: Oroszország a háborút megizente; a porta számít arra, hogy Románia azon elvek szerint fog cselekedni, melyek a fejedelemség Törökországgal összefüggő kötelekből erednek.

A nagyvezérnek egy későbbi sürgönye a fejedelemhez ezeket mondja: Oroszország a háborút megizente; a porta számít arra, hogy Románia azon elvek szerint fog cselekedni, melyek a fejedelemség Törökországgal összefüggő kötelekből erednek.

A nagyvezérnek egy későbbi sürgönye a fejedelemhez ezeket mondja: Oroszország a háborút megizente; a porta számít arra, hogy Románia azon elvek szerint fog cselekedni, melyek a fejedelemség Törökországgal összefüggő kötelekből erednek.

A nagyvezérnek egy későbbi sürgönye a fejedelemhez ezeket mondja: Oroszország a háborút megizente; a porta számít arra, hogy Románia azon elvek szerint fog cselekedni, melyek a fejedelemség Törökországgal összefüggő kötelekből erednek.

A nagyvezérnek egy későbbi sürgönye a fejedelemhez ezeket mondja: Oroszország a háborút megizente; a porta számít arra, hogy Románia azon elvek szerint fog cselekedni, melyek a fejedelemség Törökországgal összefüggő kötelekből erednek.

A nagyvezérnek egy későbbi sürgönye a fejedelemhez ezeket mondja: Oroszország a háborút megizente; a porta számít arra, hogy Románia azon elvek szerint fog cselekedni, melyek a fejedelemség Törökországgal összefüggő kötelekből erednek.

A nagyvezérnek egy későbbi sürgönye a fejedelemhez ezeket mondja: Oroszország a háborút megizente; a porta számít arra, hogy Románia azon elvek szerint fog cselekedni, melyek a fejedelemség Törökországgal összefüggő kötelekből erednek.

A nagyvezérnek egy későbbi sürgönye a fejedelemhez ezeket mondja: Oroszország a háborút megizente; a porta számít arra, hogy Románia azon elvek szerint fog cselekedni, melyek a fejedelemség Törökországgal összefüggő kötelekből erednek.

A nagyvezérnek egy későbbi sürgönye a fejedelemhez ezeket mondja: Oroszország a háborút megizente; a porta számít arra, hogy Románia azon elvek szerint fog cselekedni, melyek a fejedelemség Törökországgal összefüggő kötelekből erednek.

A nagyvezérnek egy későbbi sürgönye a fejedelemhez ezeket mondja: Oroszország a háborút megizente; a porta számít arra, hogy Románia azon elvek szerint fog cselekedni, melyek a fejedelemség Törökországgal összefüggő kötelekből erednek.

A nagyvezérnek egy későbbi sürgönye a fejedelemhez ezeket mondja: Oroszország a háborút megizente; a porta számít arra, hogy Románia azon elvek szerint fog cselekedni, melyek a fejedelemség Törökországgal összefüggő kötelekből erednek.

A nagyvezérnek egy későbbi sürgönye a fejedelemhez ezeket mondja: Oroszország a háborút megizente; a porta számít arra, hogy Románia azon elvek szerint fog cselekedni, melyek a fejedelemség Törökországgal összefüggő kötelekből erednek.

A nagyvezérnek egy későbbi sürgönye a fejedelemhez ezeket mondja: Oroszország a háborút megizente; a porta számít arra, hogy Románia azon elvek szerint fog cselekedni, melyek a fejedelemség Törökországgal összefüggő kötelekből erednek.

A nagyvezérnek egy későbbi sürgönye a fejedelemhez ezeket mondja: Oroszország a háborút megizente; a porta számít arra, hogy Románia azon elvek szerint fog cselekedni, melyek a fejedelemség Törökországgal összefüggő kötelekből erednek.

A nagyvezérnek egy későbbi sürgönye a fejedelemhez ezeket mondja: Oroszország a háborút megizente; a porta számít arra, hogy Románia azon elvek szerint fog cselekedni, melyek a fejedelemség Törökországgal összefüggő kötelekből erednek.

A nagyvezérnek egy későbbi sürgönye a fejedelemhez ezeket mondja: Oroszország a háborút megizente; a porta számít arra, hogy Románia azon elvek szerint fog cselekedni, melyek a fejedelemség Törökországgal összefüggő kötelekből erednek.

A nagyvezérnek egy későbbi sürgönye a fejedelemhez ezeket mondja: Oroszország a háborút megizente; a porta számít arra, hogy Románia azon elvek szerint fog cselekedni, melyek a fejedelemség Törökországgal összefüggő kötelekből erednek.

A nagyvezérnek egy későbbi sürgönye a fejedelemhez ezeket mondja: Oroszország a háborút megizente; a porta számít arra, hogy Románia azon elvek szerint fog cselekedni, melyek a fejedelemség Törökországgal összefüggő kötelekből erednek.

A nagyvezérnek egy későbbi sürgönye a fejedelemhez ezeket mondja: Oroszország a háborút megizente; a porta számít arra, hogy Románia azon elvek szerint fog cselekedni, melyek a fejedelemség Törökországgal összefüggő kötelekből erednek.

A nagyvezérnek egy későbbi sürgönye a fejedelemhez ezeket mondja: Oroszország a háborút megizente; a porta számít arra, hogy Románia azon elvek szerint fog cselekedni, melyek a fejedelemség Törökországgal összefüggő kötelekből erednek.

A nagyvezérnek egy későbbi sürgönye a fejedelemhez ezeket mondja: Oroszország a háborút megizente; a porta számít arra, hogy Románia azon elvek szerint fog cselekedni, melyek a fejedelemség Törökországgal összefüggő kötelekből erednek.

A nagyvezérnek egy későbbi sürgönye a fejedelemhez ezeket mondja: Oroszország a háborút megizente; a porta számít arra, hogy Románia azon elvek szerint fog cselekedni, melyek a fejedelemség Törökországgal összefüggő kötelekből erednek.

A nagyvezérnek egy későbbi sürgönye a fejedelemhez ezeket mondja: Oroszország a háborút megizente; a porta számít arra, hogy Románia azon elvek szerint fog cselekedni, melyek a fejedelemség Törökországgal összefüggő kötelekből erednek.

A nagyvezérnek egy későbbi sürgönye a fejedelemhez ezeket mondja: Oroszország a háborút megizente; a porta számít arra, hogy Románia azon elvek szerint fog cselekedni, melyek a fejedelemség Törökországgal összefüggő kötelekből erednek.

A nagyvezérnek egy későbbi sürgönye a fejedelemhez ezeket mondja: Oroszország a háborút megizente; a porta számít arra, hogy Románia azon elvek szerint fog cselekedni, melyek a fejedelemség Törökországgal összefüggő kötelekből erednek.

A nagyvezérnek egy későbbi sürgönye a fejedelemhez ezeket mondja: Oroszország a háborút megizente; a porta számít arra, hogy Románia azon elvek szerint fog cselekedni, melyek a fejedelemség Törökországgal összefüggő kötelekből erednek.

isten akarata szerint. A török hadügyminiszterium több tisztelet küld Arabiába, hogy azokat ott az ázsiai hadsereg részére önkénytelen hadtesteket szervezzenek. Mekka városa három zászlóalj önkénytest ajánlott fel, melyet saját költségén fenntartani ígért.

Az orosz-román egyezmény.

A román kamara apr. 28-án ülést tartott s Cogalniceanu miniszter bemutatta a f. hó 6-án aláírt orosz-román egyezséget, melyben Románia fejedelme szabad átvonulást, és barátságos hadak iránt illő bánásmódot biztosított, míg más részről a császár magára vállalja a felelősséget, hogy Románia jogait és területi épségét a szerződések értelmében tiszteletben tartja. A csapatok átvonulására s érintkezésekre a helyhatóságokkal vonatkozó részletek külön egyezmény tárgyát fogják képezni. — Az egyidejűleg betervezett indoklás kiemeli, hogy ez egyezmény célja román részről, meg tartani azt, a mivel bir, hasonló egyezmény a portával nem kötött, mert ez Romániába tette volna át a harc színhelyét s mert a porta folyvást vonakodott Romániát elismerni. Az egy

vó héten Sumlába megy s fivére Resa'd Karsba utazik. Hobart pasa legközelebb Krótába megy. A parlament elé terjesztett deficit 12 millió frtot tesz. A török hajóhad blokirolni fogja az orosz kikötőket.

Pétervár, ápril 29. Egy a hadügyminiszterhez intézett távirata Kaukaszról ezeket jelenti: Az orosz győzség és a 27-én Kucukdorbába, a lovasság Szubotim-Khadivalaliba ért. Mukhaster erős hadállás és a 26-án megszállott. Három török monitor Nikolaus határállomást bombázta; orosz részről egy altiszt elcsesett, s egy közhadnagy megsebesült.

A déli hadsereg fővezérének egy távirata megerősíti, hogy Galacot, Ismailt és Kiliát megszállták. — Az orosz kölcsön megkötéséről és az ez iránti tárgyalásokról szóló hírlapi közlemények valótlank, mintán egy évi hadviselésre az eszközök készen vannak. A kamatok és törlesztés biztosítva van. A pénzügyminiszter vizsgálójáról és a új kereskedelmi ministerium alakításáról szó sincs. — A trónörökös a császárral ide visszatér.

Bukuresti szemle.

A kozákok a Dimboviciából itatják lovaikat, midőn ezen szemlém önhöz érkezett. Cogalniceanu is hazaérkezék Kisenevből, a bova a czár üdvözlésére utazott. Milyen okos ember volt az a Jonescu, hogy hátralépett és Cogalniceanunak engedte ezt a kitüntetést. A „Telegraphu” a helyzet felől így nyilatkozik: „Mi tavók legyünk az eseményekkel szemben? Az oroszokkal menjünk-e a törökök ellen, vagy ezekkel amazok ellen?”

Ezt a kérdést vetik fel mindenfelől. Mi mint keresztény és mint olyan nép, amely a szenvedő emberiségnek szabadságot s jólétet öhajt, — halljátok meg ezt ti is moldvai magyarok, — soha sem mehetünk az elnyomókkal az elnyomottak ellen. Ismét mint semleges ország és bizonyos szerződésekkel Törökországhoz kötött, a muszákkal sem mehetünk a porta ellen. Azonban az ottoman birodalombeli népek szenvednek. A Törökországban kihirdetett alkotmány úgy alkalmaztatik, mint minden török ígért. Talán jobban, mint a romániai alkotmány a zsidókra és a csángókra, kiknek iskoláiból és templomaikból a magyar nyelvet kitiltották. „Közelebb az öldöklés több ponton megújítottát a keresztények ellen.” Vörös hazugság! „Mithad pasa számuzelett. Egy konstantinápolyi görög elcsalap igazgatója 3 évi börtönrre ítéltetett.” Hát Bukurestben soha egy élczlap szerkesztőt sem ítélték börtönrre? Hol van Oresianu! Az „Alomos” szerkesztője Cassape a szultán kérelmére fogatott perbe. Borzasztó!

„Ilyen eljárásokkal szemben Muszkaország kezességet kér. Törökország megtagadta s az európai hatalmaknak a konferenciákon hozott jegyzőkönyveit visszautasítja. Muszkaország azt hitte, hogy az ő joga fegyvert rántani a vele rokonvörü törökhoni szenvedő keresztények érdekében és a háborút megzenni. E háboru végett azonban Muszkaország nálunk kell hogy áthaladjon, mert ennél előnyösebb útja nincsen. Mit fogunk mi tenni ezen áthaladással szemben? Ellentállunk-e? Akkor úgy jó be hazánkba, mint meghódított országba, kormányt alkot, elveszi hadseregünket, pénzünket, (van is mit) rendelkezik terményeink s mindenünk felett.

Átbocsássuk-e? Törökország Muszkaország szövetségeseiként fog tekinteni, (a mint úgy is van) és ismét úgy fog bánni velünk, mint ellenséges országgal. Valóban helyzetünk súlyos, nehéz. Azonban határozunk kell.” Nos, a határozat az, hogy jelöljenek ki egy zónát, a hol a muszák áthaladjanak, a ki ezt átlépi: ellenség. Szegény nyomda festékl!

A világrót sem tartjuk a román nemzet politikusait olyan naivoknak, hogy mindezt szentírásképen elhiggyék a radikál lapnak, sőt maga az író is így szólhatott magában: „De sok léhaságot összehadartam jó pénzért! A kinek tetszik elhiszi, a ki nem hiszi, írjon jobbat.” Hol van az a hadvezér, a ki elfogadná a vörösök zónáját? A háboru kockáját Bratiun elvetette, a törökök ellenségévé tette, most már igazán nincs egyéb hátra, minthogy elfogadja a bukuresti orvosok ingyen felajánlott szolgálatát, mintán pénz nincs! Lesz operálni való elég, még az oláh katonák között is, ha t. i. semlegesek nem maradnak. No felelőjük azonban, hogy az oláh seregek egykor Nikápolynál, Várnánál, a Rigómezőn az ütközet folyama alatt is ott hagyták a szenvedő keresztényeket s átmentek az elnyomók táborába. Másként lesz-e most? Attól fog minden függni, hogy ki fogja-e állni a török sereg az első hatalmas muszkalökést. A többit ne talál-gassuk, mikor a hatalmas medve a félholdra támad, akkor a békának töcsében van helyük Maroknyi seregeknek, két kulacos politikuskoknak nincsen most szerepük. A senatus is elkészt. A választások kétharmad részben a vörösök inye szerint dől el, de a kormány remítésére ott fog-nak állni a tisztas senatorok közt Gyika Döme herceg, Boerescu, Catargiu ez az elátkozott volt miniszterelnök. A haspárt vagy hermafrodita párt, így nevezik a vörösök a centrumot, roppant többséggel győzött Bukurest-

ben, Gyika D-t választván meg. Kortes fogás, élcz, guny nem használtak semmit. Egy ilyen élcz volt az is, hogy Gyika házról házra járt, s a kokinyiczáknak kezét csókolva kérte a kokonuk votumát. Csak az a baj, hogy a herceg már öszbe csavarodott nagyapa s ilyenkor a kézőcsóknak n'are hasu!

A szász egyetemi közgyűlés ülései.

Nagy-Szeben, apr. 30.

A közelebb tartott f. hó 27-diki ülés jegyzőkönyve olvasása és hitelesítése után:

Budaker jelentést teszen a brassói tanácsnak, a segesvári ágostai presbyteriumnak, a nagyszebeni presbyteriumnak, a szászsebesi görkel. iskolának, a brassói rom. kath. egyházközségnek, a brassói gör. kel. ephoriának és szászvárosi ev. ref. gymnasiumnak és szászvárosi görkel. egyházközségnek tanügyi czélokra szolgálándó kisegítés, illetőleg javadalmazás fölemelése iránt.

A közgyűlés e kérdéseket a jövő évi előirányzat megállapítása után rendelkezésre netán fennmaradó fölösleg aránya szerint tekintetbe fogja venni.

Dr. Pacurár és dr. Tincu indítványozták, hogy a brassói, szászsebesi és szászvárosi görkel. egyházi hatóságok kéréseik még az idén teljesítendők és hogy a tárgy visszautasítandó a pénzügyi bizottsághoz, mely javaslatot terjeszsen a jelen közgyűlés elé a kért összegek folyósítása iránt.

E miatt másfél órai vita támadott, melynek lefolyása alatt

Wittstock kifejtvén, hogy a románok kivánsága csak az 1850 évi dotáció megsértésével volna lehetséges, ama dotációnál pedig egy császári szó levén lektóre, szónok birtelenkedő habvében azon állítást kockáztatá, hogy ama dotatív bántása ellen más majestások is (talán a porosz király?) közelbőpnének, mire

Elnök figyelmeztető szónokot, hogy az osztrák-magyar birodalom belügyeibe csak ő Felsége az osztrák császár és Magyarország apostoli koronázott királya szólhat bele, nem pedig más majestások (andere Majestäten).

Wittstock kijelenti, hogy ő maga sem akarta saját szavait másként értetni és értelmezteni.

A pénztárvizsgáló bizottság jelentését a közgyűlés tudomásul veszi, hasonlóképen Bruckner Vilmos nemzeti ügyvéd jelentését mult évi ügyviteléről.

A pénztárhivatal 1875. évi számadásait a közgyűlés rendben találván, azokat jóváhagyja. (A nemzeti főpénztár vagyona említett év végével 1,722,828 frt 13 1/2 krpól állott.)

A központi hivatal jelentését a mult évi költségvetési előirányzat keresztülviteléről a közgyűlés tudomásul veszi.

Felszólítás

a Kolozsvárt 1877. decz. 2-án a „kolozsvári jótékony nőegylet” kiállításával kapcsolatosan rendezendő iparműtörténelmi kiállítás érdekében.

A kolozsvári jótékony nőegylet választmánya örömmel fogadta gróf Schweinitz Gyula urnak azon ajánlatát, hogy [az egylet által f. évi december 2-án rendezendő tárlattal kapcsolatosan, a tisztelt gróf közvetítésével, oly tárlat rendeztesse, mely hazánk erdélyi részé ipartörténelmének s a különböző iparágakra szükséges, hazánkban található nyersanyagok felmutatására lesz hivatva. Ezen valójában hasznos és hazafias kezdeményezés valóítására alakulni sziveskedett bizottmánynak következő felhívását a választmány a legmelegebben siet hazánk fiai és leányai becses figyelmébe ajánlani, azon kéréssel: méltóztatassanak ez épen oly szép, mint közhasznú vállalatot szives részvételükkel és közremunkálással támogatni.

Kolozsvárt, ápril 24-én 1877.

A kolozsvári jótékony nőegylet választmányának nevében:

Br. Bánffy Albertné, Kovács Antal, másodelnök.

Alig van Keleteurópának tartománya, melyet helyzete oly mértékben az iparra utalna és helyi viszonyai az ipar felvirágzására oly alkalmassá tennének, mint az erdélyi részek. Parlagon heverő gazdag ásványi kincsei, rengeteg erdő, kellőleg fel nem használt munkacereje, a földszomszédságában önként piaculz ki-nálkozó keleti tartományok mind arra mutatnak, hogy szilárd összetartás és vályetett munka hazánk szép erdélyi részét egykor Kelet iparműhelyvé alakíthatja át.

A társadalom van első sorban hivatva a benne rejlő erőket e nagy czélra összpontosítani, hogy azonban ez valamikor bekövetkezhessék, szükséges az erdélyi részeknek egykor virágzó, de ma már fájdalom, csak romjainból ismert ipara iránt a közös érdeklődést felkeltetni.

E közös érdeklődés felébredését nagy mértékben előmozdítja egy olyan iparműkiállítás, mely a mig felőleli elvirágzott iparunk egész múltját, tehát teljes gyűjteménye lesz a hazánkban található értékesebb iparműtörté-

nelmi tárgyaknak, másfelől magában foglalja azon ipari czélokra alkalmas nyers ásványi és faanyagokat, melyekkel hazarészünk jelenleg bir, hogy e téren iparunk múltja kapcsolatban a jelennek, tanulságos útmutatója legyen a jövőnek.

Egy ily kiállítás eszméjének keresztlvélét a kolozsvári jótékony nőegylet választmányának közvetítése folytán gr. Schweinitz Gyula, gróf Eszterházy János, báró Bánffy Ádám, Békésy Károly, Cseh Lajos, gr. Eszterházy Kálmán, dr. Fleischer Antal, Finály Henrik, Gáman Zsigmond, Girsik János, dr. Koch Antal, gróf Lázár Jenő, Páll Sándor, Szabó Károly, Torma Károly, Veres Ferencz örömmel elvállalván, bizalommal fordulnak mindazokhoz, kik honi iparunk emelkedését szívükön hordozzák és a kik különösen az erdélyi részekben ké-szült és iparműtörténelmi becsesel bíró műtárgyak, valamint ipari czélokra alkalmas ásványi és fémfajták birtokában vannak, hogy feladatunk megoldásában az eszme népszerűsítésével és a kérdéses tárgyak beküldésével támogatni sziveskedjenek.

A kiállítás tisztá jövedelme a kolozsvári jótékony czélú nőegylet alapitőkéje javára fog fordíttatni, tehát a humanizmusnak, a régiség-tannak és iparunknak tesz műtörténelmi kincseink ez első kiállítását együttes szolgálatot. Oly nemes czél mind három, melynek érdekében, bátrak vagyunk remélni, hogy különösen szűkebb hazánk lakosai nemzetiségi különbség nélkül örömmel nyújtandnak segédkezet.

A kiállítás a következő osztályokra és tárgyakra terjed ki:

Műtörténelmi osztály.

1. A régi ötvösség remekei, főleg

a.) diszedények u. m. kancsók, kelyhek, serlegek, poharak, tálak, tálozák, csészek stb. akár egészen féműből, akár más anyagból (agyag, üveg, kristály, színes kő, kókusdióhéj stb.) fém-foglalásban, szelencézek.

b.) ékszeresek, akár önálló darabok, mint lánczok, fej- és nyakékek, karpercek, gyűrűk, osatlok, övek, forgók, boglárók, fülbevalók, diszes órák és kupakok; akár ruhadiszitmények alkatrészei, u. m. gombok, kapesok, sujtás helyébe alkalmazott vert arany vagy ezüst ékítések, könyvek csatjai, képekerek stb.

c.) eszközök, főleg evő eszközök, pecsét-nyomók, sétatálcák, lyegyzők, virágoskor-fogók, ollók, tűtartók, illatszertartók, fésűk stb.

d.) fegyverek és nyeregzszerzőmók.

e.) arany- és ezüst csipkék, paszomá-nyok, himzések, szövetek és szőnyegek; egyházi öltözékek.

f.) szobrászatba vágó ötvösmunkák, keresztek, szobrocskák, czimerek és képek vert domborműben, érmek és fémerek, asztaldíszek, gyertyatartók.

g.) Végre az ötvösség bármilyen czélra szánt olyan művei, a melyek alak vagy díszítés szempontjából művészeti becsre tartanak igényt.

2. A szobrászat körébe tartozó oly apróbb művek, melyek más anyagból, mint nemes féműből készültek, u. m. szobrocskák, öntött és faragott domborművek bronzból, csontból, fából, porcellánból, üvegből és cserépből.

3. Lakatos- és fegyverkovács művek, záruk, lakatok, sarkok, pántok fogantyúk, rácsok, vas-szekerények stb. efféle, kivált metszett vasművek.

4. Diszes üveg-cserép- és kőedények, kiváló tekintettel a máz és festés színeire, és műizlé-sére.

5. Kéziratok, ésnymatok és régi kötések.

6. Festmények, rajzok, rézmetszések.

7. Photographiák és albumok.

II. Ásvány, ásatag nyers anyag és felkészítmé-nyek osztálya.

1. nemes érczek.

a.) termés arany, b.) mosott arany, c.) tellur ércz. d.) nyers tellur.

2. Harmadrangú ékkövek.

a.) mángánpat aranyerekkel, b.) gránát, c.) amethytt, d.) jaspis, e.) achat, f.) carneol, g.) heliotrop, h.) rózsaszínű, i.) hegyi jegeoz, mármaros gyémánt, j.) kyanit, k.) citrin, l.) füstgyémánt, m.) tejgyémánt, n.) chalcedon, o.) jaspopol p.) chrysopol.

3. A zománc (email) készítéséhez szükséges nyers anyagok:

a.) kovasav (kovahomok), b.) olomkéneg, c.) timkő, timós föld, d.) konyhasó e.) vasérczek, f.) antimon érczek, g.) szénasavas olom, h.) réz-érczek, i.) chroméerczek, k.) cobált érczek, l.) barnakő, m.) földpátok, n.) folyópát, o.) sóda, p.) salétrom.

4. Szobrászati és műdíszítési anyagok.

a.) szobormárvány (fehér), b.) díszítési márvány (színes) c.) ditroit és myasit, d.) gyps (tarka), e.) alabástrom, f.) serpentin g.) porphyri közetek, h.) örvény kő (aragonit) i.) gabro, j.) labrador kőzet.

5. Agzag és porcellán készítéshez szükséges anyagok.

a.) kaolin b.) földpát, c.) porcellánföld.

III. Faipar és erdőtermények osztálya.

1. Faipar.

Művészig készített szekrények, székek, fonókerekek, kulacsok, vadász poharak, minden-nemű fafaragványok.

2. Erdőtermények.

A hazánkban termelt fák szelvényei termé-

szetes és kidolgozott állapotban, minden ipari czélra és kivételre alkalmas erdőtermény.

Bejelentések a kiállításra f. év augusztus hó végéig írásban vagy szóval Békésy Károlyhoz a „Kelet” szerkesztőjéhez intézendők.

A bejelentésben előadandó: 1. a tárgy minősége, 2. kiváló tulajdonai, 3. rövid története, készítőjének neve, lakhelye, termelésének vagy előjövételének helye, utóbbinak kiterjedése.

4. Eladandó-e a tárgy és mi áron? — Ha a beküldő netalán a nőegylet számára értekesítetni vagy az erdélyi muzeumnak kívánja adományozni a tárgyat, szintén bejelentendő.

Az egyes műtárgyak Finály Henrik urhoz, a muzeumegylet titkárához küldendők, ki azokat nagyobb biztonság czéljából az erdélyi muzeum-egylet régiségtárában helyezi el.

A beküldés idejéről és a rendező bizott-ság által netalán kieszközölendő szállítási díj-kedvezményekről a bejelentők annak idején értesítetni fognak.

Gr. Schweinitz Gyula, Békésy Károly, bizottsági elnök. titkár.

A porta legujabb manifesztuma.

A török kormány most ismét egy újabb manifesztumot bocsátott ki, melynek teljes szövege a bécsi „N. fr. Presse” közlése szerint a következő:

„A midőn Oroszország az ottoman birodalomnak hadat üzent és az ellenségeskedéseket az-al kezdette, hogy ázsiai tartományainkba és egy fejedelemségbe betört, mely elválaszthatlan alkat-részt képezi a szultán államának, a legfájdal-masabb megoldást adta a politikai zavargások és nehézségeknek, melyek a keletet csaknem két év óta izgultságban tartják. Európának, mely a humanizmus érdekében, és hogy saját nyugalmát biztosítsa, egész buzgósság és kitartással azon volt, miszerint e borzasztó eshetőséget elkerülje, kétsé-gen kívül joga vizsgálni, mi okozta erőfeszítései-nek sikertelenségét, s eldönteni, melyekre selyo-sodik a felelősség a két állam közül a háborúért, s a nyomasztó sanyarusággért, melyeket az maga után von. Ami a szultán kormányát illeti, ez részéről eme rendkívül válságos pillanatban kötele-ségének tartja hű képét nyújtani népei és a ba-rátságos hatalmak előtt saját tényeinek és a po-litikai eseményeknek, melyek a jelen helyzetet előidézték.

Az 1875. év folyamában külről jött forradalmi elemek által feligazított két tartományt kelt fel nyílt lázadásban a szultán törvényes fenbát-kozá ellen, s a felkelést szító pánszláv társulatok kárhazatos befolyása mellett tartani lehetett tőle, hogy a haj a többi tartományokba is elharapozás s pusztulást és rombolást viz a birodalom békés alattvalói közé. A barátságos hatalmak két izben kísérlettek meg helyreállítani a békét e tartomá-nyokban; első izben a konzulok közbenjárásával, azonban semmi hatása nem lett, minthogy az ősz-szeszkürés szláv vezetői világosan kifejezést adtak megvetésöknek Európa óhajai iránt; másodizben a bécsi kabinet részéről javaslatba hozott reform-program alapján, melyet, mintán a magas porta elfogadott, a felkelés elvetett volt. Hogy e táma-dásokkal szembeszálljon s másrészről, hogy meg-akadályozza, miszerint a polgárháboru csapásai a többi tartományokra is kiterjedjenek, a szultán kor-mánya a nemzet összes katonai erőihez appellált, s hála e nagy és hazafor erőfeszítésének sikerült a felkelést elfojtani, a birodalom területei épsé-gét megőrizni s magát Európát a keleten beáll-atott általános telforgatás elmaradhatlan vissza-hatásaitól megkímélni. Törökország tehát egy maga, mint Európa irányában valódi kötelességet teljesítet, a midőn a rend helyreállítására a nyuga-lom megőrzésére s a béke fentartására fegyvert ragadott; de egy más, nem kevésbé kényszerű kö-telesség is igénybe vette a császári kormány figyelmét, az tudniillik, hogy a mult hibáit helyre-tíssa, a birodalmat szabadelvű intézményekkel lása-sal s az állam közigazgatási szervezetét az eu-rópai polgárisultság alapelvei szerint újan szervezza. A kormányzati és közigazgatási újjászírtetés eme műve, melynek alapjaul a szultán ő felsége által adományozott alkotmány szolgál, e pillanatban meggy teljesebbébe; s az uralkodó és minisztereinek akaratát, mely utóbbiak feltétlen odaadással szentelik magukat e feladatnak, hathatósan támo-gatja a nemzet érzülete, mely öröm és háláérzet-tel fogadta az alkotmányos reformot s támogat-ják az ottoman törvényhozást alkotó két kamara fíradozásait és munkáit.

Európa mindazáltal nem hagyott fel a reményen, hogy véget vehet ez állapotnak, a melyet nem ok nélkül önmagára nézve is veszélyes-nek tartott. Teljesen biztos lővén az iránt, hogy a szultán kormányát készen találja arra, hogy őt a kibékülés ösvényein ujból is kövesse, azon ja-vaslattal lépett fel, hogy egy értekezlet üljön össze Konstantinápolyban, mely a magas portával egyetértve s előre megállapított alapokon a béke helyreállításának végleges feltételeit felkutatassa. A keleti kérdés e phasisa még mindenkinek élénk emlékezetében él s így fölösleges annak közelebbi körülményeit itt elbeszelnünk. Elég legyen felemlítenünk, hogy a nagyhatalmak, miután egymás közt, s a magas porta kirekesztésével, tanácskoz-tak, rábíratatt, hogy az Anglia által javaslatba hozott s a porta részéről elfogadott alapelvektől eltérő új elemeket vegyenek fel az értekezlet pro-

grammjába; hogy daczára a magas porta ellenzé-sének, beligazgatási kérdések vétesenek tárgyalás alá, s hogy a porta meghatalmazottai tekintettel Európa óhajaira a legkiegészítőbb, s a legkötele-sebb biztosításokat, sőt lehet mondani a legkét-ségbevonhatlanabb bizonyítékát nyújtották az iránt, miszerint a török kormány kész a közigazgatási reformokat életbélletetni; hogy végül az egyetértés ugy e pontra, valamint a hűbérés tartományok pacificatiojának általános feltételeire nézve elértek volt tekinthető; és hogy ha az értekezlet felosz-lit anélkül, miszerint az elért eredmények közül csak egyet is szentesítsen; ez a magas porta vo-nakodása folytán történt, a midőn megtagadta a hatalmak által ráöröszkölött két ugynevezett bizo-tosítási feltétel elfogadását. Ha tehát nyilván-való, még Törökország ellenségei által sem taga-dott igazság az, hogy ama két feltétel egyenes-bemerkolás az ottoman birodalom függetlenségé-be, a nemzetközi jog legszentebb alapelveibe s formális megszégése az 1856. évi szerződés határozatainak, mely minden beavatkozást megiltit az aláírt ha-talmaknak Törökország belügyeibe: ugy látszik, hogy ily körülmények között a konstantinápolyi értekezlet meddőségének nem lehetett volna más következtése, mint hogy arra hívja fel a nagyhya-talmakat, miszerint az erkölcsi kötelezettségek ha-tását, melyeket a magas porta velők szemben ma-gára vállalt s az ottoman alkotmány által terem-tett új közigazgatási módozat sikerét bizalommal bevárják.

A császári kormány valóban munkához lé-tott, nem csak a midőn alkotmányos kormány-formája elveinek életbélletelésére szentelte ma-gát, de a midőn saját jószántából alkudozásokba bocsátkozott Szerbiával és Montenegróval, hogy helyreállítsa a békét e két fejedelemség és a su-zerán udvar között. Földadatai ez utóbbi része-épen a teljes megoldás küszöbén állott; Szerbiá-val béke kötöttet és a jóakaró érzületek, melye-ket a magas porta Montenegró irányában tanu-sított, legyőzni látszóttak az eme fejedelemség teljesíthetlen követeléseiből származott nehézsége-ket; nem lehetett engedni, hogy a császári kor-mányt feladatának teljesítésében ama kényszerű-ség gátolja, hogy hadilábba maradjon s a fegyve-res béke súlyos terheit viselje; ennélfogva épen a lefegyverzésre gondolt, de mielőtt a körülmé-nyek által oly parancsolóban követelt ezen elhatá-rozást tetté érelhethe volna, szükségesnek mu-tatkozott, miszerint Európa se maradjon ezzel szemben közönyös, hanem jóakaró támogatást nyújtson Törökországnak, nehogy az ottoman had-sereg lefegyverzése megdondolalaa és rövidlátó elhamarkodottsággal tett lépés maradjon.

E pillanatban, midőn épen megihnyi ké-szült a magas porta Európát e tárgyalásokra, a pétervári cabinet jónak látta ismét ujabb kísérle-teket tenni, nem hogy egyetértést hozzon létre az ottoman kormánnyal, de hogy nyomást gya-koroljon arra. — Ez egészen váratlan diplomatiái hadjárat eredménye a londoni jegyzőkönyv, melyet megvittattak és aláírtak a néikül, hogy fel-hívták volna a császári kormányt, miszerint a megállapodások fölött nyilatkozzék, sőt a nélkül, hogy csak meg is kérdezték volna. Ugyanazon okok, melyek kötelességévé tették a magas portá-nak, hogy a konstantinápolyi értekezlet némely czikkeit visszautasítsa, feladatúl szabtták itt is, hogy Európa újabb határozatait is elutasítsa ma-gától, mint a melyeket a külön nyilatkozatok, melyeket Oroszország hozzájuk csatolt, még ellö-gadhatlanabbakká tettek. Nincs hatalom, ha va-lamit ad becsületére és függetlenségére, mely az elébe terjesztett programot aláírta volna, ha mindjárt tudta volna is, hogy vonakodása oly szomszédal szemben, ki kész követeléseit fegyver-rel is támogatni, megtámadásnak leendő kitéve. A szultán kormánya támogatva a nemzet képviselői-nek egyetértése által nem habozott tartantani sou-verénitása egész teljét a birodalomban.

Az eshetőség szerencsétlenségre megvalósult. Mintán Oroszország hasztalan iparkodott az otto-mán birodalmat győngíteni és megálázni, a mi-dőn idegen gyámságot akart nyakára tolni, most fegyverrel törekszik nagyravágyó politikáját ko-resztülvinni. Utjában egész nemzetet fog találni, mely fegyvert fogott, hogy szülőföldjét és urait védelmezze, fejedelme jogait és hazája független-ségét megővje. De a pillanatban, midőn az eu-bertelen háboru kezdetét veszi, szükséges, hogy Eu-rópa és az egész világ megtudja az igazat, szüksé-g, hogy a birodalom minden népe, kiket ugyan-azon érzelem csoportosít a szultán trónja köré, ismerje a szenvedések indokait, a melyeket már is szenvedett s az új szerencsétlenségek kuttforását, melyeknek hazájok előbök néz; szükség végül, hogy az ottoman birodalom, akár győz, akár loz, feloldoztassék a felelősség terhe alól a háborúért. Ez okból kötelességének tartja kijelen-teni a császári kormány, hogy Herzegovina, Bos-nia és a bolgárok által lakott vilajetokj egyene-sen az Oroszország által szervezett és fentartott pánszláv bizottságok igazgatási folytán lázadtak fel, hogy Szerbia és Montenegró csak azért fogott fegyvert suverénia ellen, mivel erre egyenesen Oroszország szólította fel őket és hogy ok e há-bo-rot egyedül Oroszország segítségével merhették megkezdeni, végül, hogy mindama csapás, mely a birodalom e részét két év óta sújtotta, Orosz-or-szág majd titkos, majd nyílt, de szakadatlanul munkás tevékenységének köszönhető.

Tekintse most már Európa a romokat, me-

Oly szőlőbirtokosra, ki a szölészeti bizottság ítélete szerint szőlőjét oly módon elhanyagolja, hogy ez által a szomszéd kárt szenvedhet, a szölészeti bizottság által megintandó. Azon esetben, ha a bizottság megintése siker nélkül marad, az ilyen elhanyagolt szőlő a felhagyottá azonosnak tekintendő és a köznek hasznára és kárára művelés alá vehető. (9. §.)

VIII. A szőlő biztosítása a bérnyelés és kártékony állatok ellen.

A szőlővel beültetett tébláklban semmi névvel nevezendő élőfa és cserje tenyésztése nem ajánlható s hol ilyenek a szomszédnak kárát okoznak, kiirtandók.

A szőlőtulajdonosok szőlőjükből tened építkezésekre nézve oda utasítandók, hogy épületeik árnyéka szomszédjaiknak kárát ne legyen.

A szölészeti bizottság feladata az is, hogy a szőlőknek ártható állatok u. m. seregélyek, verébek, csigák, cserebogarak, darázsok és szőlő-ésáka mindenemű kutya kiirtására és pusztítására a szőlőbirtokosokat ösztönözze.

A szölészeti bizottságnak a szőlőbetegségekre, főleg a phylloxera kiváló gondot kell fordítania és azokról, különösen ha ez utóbbi valahol fellépne, az alispánt vagy polgármestert további sürgős intézkedés végett haladékl nélkül értesíteni.

IX. Falak, kerítések és sövények.

Falak, kerítések és sövények jövőre csak az egész szőlőterület körüli megépítésével és egyáltalán fel, hogy sem a szomszédnak kárát ne legyenek, sem közlekedési akadályul ne szolgáljanak.

X. Vizmosás.

Ha rendkívüli égi háború s ezzel járó zápor, eső, fellegszakadás vagy olvadás alkalmával a magasabban fekvő szőlőkből az ezek alatt elterülőkre szőlők, karók, faldarabok, stb. sodortatnak le, — ezeket tulajdonosok jogosítva van visszaillesztani, de egyszerűen köteles az ezen munka által támadt kárt, a szölészeti bizottság indokolt véleményeszerint megtéríteni.

(Folyt. köv.)

A „KELET“ magán-távirata.

Feladott Budapestén május 1. d. e. 11 ó. 20 p.

Érkezett Kolozsvárra május 1. d. e. 12 ó. — p.

A semleges hajók elhagyták Galaciot, Brailát.

Az oroszok Kalafatot megszállották.

Az orosz császár külön küldött egy persz sahhhoz.

Az oroszok a Dunánál megkérítették az átmenetet, de nagy vesztességgel visszavertek.

Reuss herceg és Zichy utasítottak Konstantinápolyban, hogy a mihielyt egyszerű az oroszok győztek, ajánlják a mediatiót.

Szerbia Párisban 14 millió frank kölcsönt vett fel.

A török deputáció bankettje fényesen sikerült. Irányi, Szalay és a törökök folyton a két nemzet szövetségére és a civilisatióra emeltek poharakat. Németh Albert a kormányt otromban bevádolta.

Öste a népszínház zsufolásig megtelt. A törökök megjelenésére a közönség felállott és percekig tartott az éljenzés.

Soldosné a török-magyar szövetségről dalt énekelt. Oriási éljenzés kísérte.

Távirati tudósítás a bécsi tőzsdéről.

Április 28-én 5% Metalikus 53.60 fr. Kamat — 5% Nemzeti kölcsön 63.75 fr. Arany járadék 106.50 1860-ki államkölcsön 70.75 Bankrészvények 761. Hitelezésrészvények 138.50 — London 128.70 Ezüst 111.65 Cs. kir. arany 6.08 Napóleond'or 10.29. — 100 mark német. értékl 63.20

Urbéri kötvények: Magyarországi 73.25 Temesi 70. — Erdélyi 67.25 Horvátországi —.

Nemzeti színház.

Kolozsvárt, szerdán május 2-án. 1877.

Bérlet 180-ik sz.

Jákobi Jakab karnagy jutalmául:

ÖRDÖG RÓBERT.

Meyerber operája 4-ik felvonása,

ÉS

Prohászki Agnes k. a., Schiffer Teréz k. a.

és Strasser Józsa k. a.

szíveségből közreműködésükkel:

TIZ LEÁNY ÉS EGY FÉRJ SEM.

Operette 2 felv.

Kezdeté 7 órakor.

Felolós szerkesztő és kiadó tulajdonos:

Békésy Károly.

NAPI HIREK.

Kolozsvár, 1877. ápril. 30.

— **Sz. Prielle K.** asszony tegnap (ápril 30.) bucsuzott el színházunktól a „Csacska nők”-ben. A közönség csaknem egészen megtöltötte a színházat s igen szívélyesen, folytonos tapsok között vett bucsut a vendégművésznőtől, ki már a mai reggeli vonattal elutazott hazra, a fővárosba.

— **Mozgósítás** esetére tisztviselői karunknak igen nagy része aligha nem fegyver alá kerül, miután az általános védőtelezetségnél fogva egy éves önkénteseink nagyobb része olyanokból állott, a kik időnként hivatali pályára léptek. Mint értesülünk, az erdélyi részeken az igazságszolgáltatásnál alkalmazott tisztviselők közül csak egy kir. ügyész találtatott nélkülözhetetlennek s így szükség esetében bírósági hivatalnokaink közül az erdélyi részekből mindazok fegyver alá szőlítatnak, kik egy éves önkénytesek voltak.

— **Májális.** A kolozsvári unitárius főtanoda ifjusága 1877. május 10-én a lövde termében az iskolai kórház és „Apolló” zenekar javára jótékonyozó zártkörű májusi táncvigalmat rendez. A rendező bizottság a következő tagokból alakított meg: Hajós Béla, bizottmányi elnök. Tibáld József, jegyző. Ajtai Ödön, Bakó Lajos, Boros György, Kimberger Ödön, Májai Béla, Nagy Elemér, Sikó Lajos, Szacsvai Béla, Ürmösi Gyula, Varga Dénes, pénztárnok, Veiss Emil, Velics Dezső.

— **Esküvő.** Schvarecz Gyula budapesti országgyűlési képviselő mint a „Herm. Ztg” írja, tegnap tartotta esküvőjét Berecz telkén Bánffy Mária bárónővel.

— **Gr Lindner Gusztáv** a n-szebeni tüzoltó-egylet főparancsnoka vasárnap Disznodn mulatott, az ottani tüzoltó-egylet szervezése érdekében. Mintegy 70-en állottak be rögtön az egylet tagjai közé, s a gyakorlatok azonnal meg is kezdődtek.

— **SzUdvarhely városában** — mint értesülünk — a ronszó toroklob járványosan lépett fel, s a tanodák kisebb növendékei haza bocsáttattak.

— **Városunk határán** a fagy — gazdáink egyhangu nyilatkozatai szerint — a kajszinbarack s a diófákban nagy károkat okozott, a többi kár csekélynek mondható. Marosvidéken se okozott kárt a fagy; a szőlő, valamint a gyümölcsfák sértetlenül maradtak, miért is az idén gazdag gyümölcstermésre lehet kilátásunk. A Nyárad- és Küküllő mentén a szőlőben kár történt, mivel azon vidékeken a szőlő részben ki volt levelezve. A vetések állása esélyegitő, a kukorica-vetéssel azonban a tartós esőzések miatt kissé megkéstet gazdánk.

— **Molnár György** vendégzerepléséről tordai levelezőnk ezt írja lapunknak: „Lear király”, „Narciss párizs bohocza”, „Rabbi Meir, a proféta” voltak eddig azon darabok, a melyekben Molnár György mint tragikus oly alakításokat mutatott fel, a melyek mindég ritka művelzetet nyújtottak a tordai közönségnek. F. hó 29-dikén azonban arra vállalkozott Molnár, hogy „Sullivan” Mallesvillennek szellemes társalgási vigjátékában egy más oldalról mutassa be alakító erejét — zsufoit ház előtt . . . Ha egészben véve nem is oldotta meg művészi vendégünk nehéz feladatát oly tökélyel, mint egy Salvini, de azt el kell ismerünk hogy valóban élvezhető nyújtott. Azon jelenetében a midőn a leánya (Lelia) jövőboldogságát félélt atya (Jenkins) eső kérelmére arra vállalkozik (nem gondolva, hogy e szerep lejátszásával szerelemtől égő szívéen ejt sebet), hogy az „ö” művésztete iránt lelkesülő s maga a művész szemébe iránt is érdeklődő női szerelmi ábrándjából kigyogyítsa: annyira a csalódásig hiven adta az undort gerjesztő ittas embert; a koblében vívó indulatok, érzelmek oly természetes módon lettek a fokozatosan fejlődő ittasság mámorokdóba lassanként beburkolva — honnan az öntudatosság csillámfénye csak olykor-olykor tör elő észrevételünél, mint nap fénye a felhők mögöl: hogy e jelenetétől az élethűséget, s játékától egészben véve a finom elegantiát, könnyedséget meg nem tagadhatni. Máltán tünnette ki a közönség ezuttal is Molnár kedvdierítő művészteteit. Csokáné (Lelia), Vedres (Jenkins unokaöce) Völgyi (Jenkins) meglehetősen sikerrel játszották szerepüket; Komáromy azonban tulzott „nyers-polgár” volt. Május 1-re Shakespeare „III-ik Richard király”-ja van előadásra kitűzve.

N. A.

— **Tordán Volz B.** a napokban nyomdát állit fel könyv- és papirkereskedéssel összecsalva s a mint onnan nekünk írják, ugyancsak e hóban ismeretterjesztő, hetenként kétszer megjelenő lapot is ad ki, melynek szerkesztésére egyik ismeret nevű írónkat nyerte meg. Tordára és vidékére mindenestre fontos közmívelődési lépésnek tartjuk, mert, mint tudjuk, e jó magyar város a nyomdát, könyvkereskedést eddig merőben nélkülözte.

— **A tordai önkéntes tüzoltó-egylet** a nagyszebeni szövetségi gyűlésen Velics Ödön és Moldován Gergely urak fogják képviselni.

— **Brassomegyében** — mint levelezőnk értesít — 5 választókerület alakítottat, u. m. Brassó városa, mely 49 megyei választott képviselőt és ugyanannyi virilist ad; Keresztényfalva — ez két választottat és hét virilist; Rozsnyó

együtt elhagyták a perront s a pályaváron kosikra ültek.

Kitörő lelkes éljenzések hangjai között indult meg a menet a „Hungaria” szálloda felé. A menetet egy csinos kis banderium nyitotta meg. Utána következett aztán a kocisor. Az első kocsisban Szulejman és Mehemed effendi, Mátyus s a polgári bizottságnak több tagja ült; utána uri diszfogatokon és nyitott kocsikon párosával ültek a szofták egy-két bizottsági tag kíséretében, s így indult ki a menet a pályandvarról, hol a 160-es bizottság tagjai jelvényekkel feldisiztve képeztek sorfalat. A bizottság tagjai magyar zászlóval elől követték a kocsisort. A nagy bizottság után egy félholdas vörös zöld török zászlóval elől, egyes testületek küldöttei következtek.

Az utcák egy tenger néptömeget képeztek, melyen csak lassan lépést haladhatott előre a menet.

Százezzer embernél többre lehet tenni azok számát, kik ellepték az utcákat, melyeken végig vonult a menet.

Igy érkezett meg a menet a „Hungaria” szálloda elé, hol aztán a vendégek zajos éljenzésektől kísérve kiszállottak.

A vendégek a Hungaria szállóhoz megérkezve, kísérők által karonfogva s a tömeg által lelkesen éljenzetve vonultak egyenként a Hungaria első emeletébe a diszteremmel szemben lévő nagy elfogadó terembe. Lakásuk 9 szobából s a nagy teremből áll az első s második emeleten, három erkélylyel a Dunára. A diszterembe csak a főrendezők — mintegy 30-an — bocsáttattak be.

A törökök állva maradtak a fényesen díszített s virágokkal telt teremben. Ekkor Szemere Miklós egyike a gazdáknak, olvasott fel rövid francia beszédet, melyre a törökök válaszoltak.

Erdődi Béla, ki szintén jelen volt, hosszabb s a törökök részéről örömmel fogadott török beszédben tolmácsolva a nemzet érzelmeit. A válas röviden és egyszerűen történt, de a vendégek kevéssel azután kiléptek az erkélyre s innen Fezil bej s Mehemed effendi szölköttek egy pár szót a corson összegyűlt nagy közönséghez, melyet Erdődi tolmácsolt egyenként s élénk éljenzések között bemutatván a vendégeket.

A Magyarországra érkezett törökök száma 15, ezeknek azonban egy része szofta (tanuló), míg a többiek magas rangú polgárok.

1. A küldöttség vezetője Sheik Sulejman effendi, egy mintegy 60 éves fényesen öltözött főpap. Igen gazdag s művelt egyén.

2. Hüsny bey, az ottomán parlament tagja, mintegy 59 éves, magas martialis alak. Drinápolyi képviselő.

3. Professeur Hodja Mehemed effendi a logica s jog tanára a konstantinápolyi egyetemen. Mintegy 45 éves szikár fekete férfi.

4. Mehemed effendi (a galate serail című collegium aligazgatója). Körülbelül 40 éves, diszruhában jár, miért kezdetben ezredesnek tartották.

5. Professeur Tadii effendi. — ulema, mintegy 30 éves, látszólag a küldöttség szónoka, ki is többször tartott szép üdvözlő beszédek.

6. Mehmed Terik effendi a „Bassiret” (előkelő török lap) munkatársa. Középkorú termetes férfi.

A többiek ifjak, habár nem mind szofták.

7. Essad bej — Kanan pasa fia.

8. Djévad bej — Hanin Tahsin, a volt belügyminiszter fia. Jól beszél francziánul.

9. Moury Rechard bej, Rechard ezredes fia. Ez a legszebb ifju, szemüveget hord, francziánul kitűnően beszél.

10. Raif bej, Hüsny bejnek, a második szám alatt említett parlamenti tagnak fia, szelid kedélyű csendes ifju.

11. Abdül Baki bej, Samih pasa fia, külügyminiszteri hivatalnok, igen gazdag ifju.

12. Chemseddin effendi. Csinos cserkész fiu.

13. Ali Riza effendi, trebizonti nemes.

14. Raghib effendi, morai nemes.

15. Hassan effendi, dardanelli nemes.

Az összes küldöttségben csak a fentemlített három jár török öltözetben, a többi az egyszerű fezz jelzi egyedül.

Értesítés.

a „Helységnyitár” előfizetői részére.

A magyar korona országainak helységnyitára, melynek megjelenése és szétküldése f. ápril havára ígértetett, közbejött akadályok miatt csak május havában készülhet el. A késedelem oka az, hogy Horváth-Szlavonországban új területi beosztás létesített, mely csak az utóbbi hetekben lett befejezve, és mely a munka horvátországi részének teljes átdolgozását tette elkerülhetlenné. Noha az új beosztásra vonatkozó adatok teljesen még be nem érkeztek, a műnek elkészítése május hó folytán biztosan várható.

Ezen kis késedelemért az előfizetők, az által, hogy a munka Horváth-Szlavonországra nézve is a legújabb adatokat fogja tartalmazni reméljük, kárpótolva lesznek.

Budapest, 1877. április hó 28-án.

Kollerffy Mihály,

miniszteri titkár.

lyeket már most is felhalmozott az orosz politika Törökországban; vizsgálja részrehajlás nélkül az emelt panaszokat, melyek e politikának ürügyül szolgálának, hogy megdöntse az általános békét, és aztán szerezzen elégtételt ítélete a közlekiismeretnek! Törökország megtámadója épolly ellen-sége a keresztény, mint a mohamedán lakosság-nak; mert csapásokat hozott fejükre s még újabbakat készít elő, minthogy soha sem ígérhet nekik jótéteményeket a nélkül, hogy csalárdul politikáiban, legyen az jó, vagy rossz, mely a szultán valamennyi mohamedán és keresztény alattvalójának egyaránt hasznára vagy kárára ne válnék.

A császári kormány így szól Oroszországhoz, valamint a többi hatalmakhoz is: vizsgáljátok és ítéletek! S e nyílt és becsületes szavakra Oroszország hadüzenettel válaszolt a nélkül, hogy előbb kikérte volna Európa közbenjárását, miként azt a párisi szerződés VIII. cikkelye köteleseégévé tette volna a nélkül, hogy időt és módot engedett volna a hatalmaknak a békés feladatok teljesítésére, melyekre nézve a császári kormány kötelességet pontosan megtette.

Végül figyelmen kívül hagyta Oroszországot az ily esetekben civilizált nemzetek közt szokásos szabályokat, a midőn ugyanazon pillanatban közzölte a pétervári török követtel a hadüzenetet, a midőn konstantinápolyi képviselője által összekötöttéseit a portával szemben megszakítottaknak jelentette ki, de már a hadüzenetet megelőző éjjel benyomult török területre.

A történelem fogja jegyezni a hallatlan tényt, hogy a felvilágosultság, a civilizatio és a jog e századában, üszköt dobott egy nagyhatalom a szomszéd birodalomba, mert ezen állam, mint másokkal szemben maga is cselekedte, önmagával szemben is tiszteletet követelt a nemzetközi szerződéseknak, a népjog örök törvényeinek, beligazgatása függetlenségének és mindenekelőtt nemzete és fejedelme becsülete és méltóságának.

Hogy e szent elveket védelmezze, hogy a legundokabb és a legelvetemültebb vállalatot visszautasítsa, indul az ottomán hadsereg a támadó elé. Az egész nemzet fejedelme köré seregelve, az igaz ügy diadalában bizva, minden áldozatra, minden szenvedésre eltökélten kész harcolni és meghalni függetlenségéért. — Isten oltalmazza az igaz ügyet!

A török vendégek Budapesten.

Budapest lakossága a szó teljes és nemes értelmében föl van villanyozva. A török vendégek nem csak egyszerű vendégeink, de testvéreink is, kiket a fajrokonságon kívül hozzánk a tornyosuló veszélyek közösségének kötelékei is fűznek.

És ennek tudata meglátszott a fogadtatáson is. Két nemzet testvérisülésének ünnepélye volt ez a veszély pillanatában.

A fogadtatás napja szépen, emelkedett, lelkes hangulatban telt le.

Imposáns volt e fogadtatás és imponálni is fogott, hol szükség van arra, hogy imponáljon. Lehetek ennél nagyobb fénnel és pompával környezett fogadtatások és ünnepélyek, de nagyobb szívélyesség és közvetlenség aligha volt, mint ennél.

A török vendégeket már Szegeden ünnepélyesen fogadták. Nagy-Körösön Gubody Andor szónokolt francziánul s meg is hívta őket magyar vendégzetettel. A czeplédek hagyományos nemes versennyel már Kecskemétiig küldötték „vendégfogó”-kat, s mondhatni, az egész város ébren volt, hogy a törököket fogadhassa. A czeplédi fogadtatás csakugyan ritkítja párfát.

A törökök közt legtöbb tiszteletben részesül az öreg sheik Szulejman, kinek kezét a nők sünn csókolgatták. A banquette alatt a czeplédek 190 frót gyűjtöttek a török sebesültek javára. A török vendégek útja Czeplédtől a fővárosig mámorító diadalut volt. A legkisebb állomásnál is özizánybada s szónokok állottak készen, zászlók, éljenzések virágcsokrok nem hiányoztak, midőn a vonat Budapestre megérkezett, lelkes éljen hangzott minden ajkáról. A vonat megállt és a vendégek a kocsiból leszálltak Szulejman basa és Mehemed bej török díszben aranyos turbánnal, s két bársony dalmánnyal álltak a vendégek élén. Ez festői kép volt. „Halljuk” hangzott, s megszallat Mátyus Aristid, felolvassa üdvözlő beszédét.

A beszédre Mehemed effendi válaszolt török-nyelven, megköszönve a szíves fogadtatást és élve a magyar-török barátságot: Csokjasszin hangzott föl a török vendégek ajkáról, és az összes jelen voltak lelkesen ismétlék az éljenző „csokjasszin” kiáltást.

Aztán Tankó Sámuel műgyetemi hallgató szolt az ifjusági bizottság nevében törökök.

Ezt is lelkes csokjasszin kiáltás követte; s aztán a vendégek a két bizottság tagjaival

